Columna, Guido de: Historia destructionis Troiae / Formulare und deutsch rhetorica

Strassburg: [Printer of the 1483 Jordanus de Quedlinburg (Georg Husner)], about 9 Oct. 1486 / [Heidelberg: Heinrich Knoblochtzer], 1488 Seite 4

phrigios greciã concitauit. vt appel-
latione grecie nõ magna grecia Ita
lia vicʒ vt voluerũt nonnulli debeat
ↄprehendi. dicentes aduersus Tro-
ianos ⁊ magnã greciam. id ẽ Italiã
quã appellamꝰ hodie romaniã cõflu
xisse, cum parua grecia scilicet sola li
cet paucis alijs sibi adiũctis venerit
expugnatura Troianos. put ipsius
historie series p ea q̃ infra legent̃ apti
us demon strabit. Sic ergo successi-
ue describet̃ in ipsa quot ⁊ qui reges
⁊ qui duces grecoꝝ armata manu. ⁊
quot nauibꝰ se in predictũ exercitum
ↄtulerunt. quibus armorũ insignijs
vsi sunt. Qui reges ⁊ duces ĩ Troia
ne vrbis defensionẽ aduenerũt Quã
to tp̃e fuerit ptracta victoria Quo
tiẽs bellatũ extitit. Et q̊ anno Quis
in bello ceciderit. cuiꝰ ictu. De quibꝰ
oĩbus p maiori pte Corneliꝰ nihil di
xit. Supest ergo vt ad eiꝰ narratõis
seriẽ accedat̃.

Incipit liber primꝰ de Pe-
leo rege thesalie inducẽte Ja
sonẽ vt se cõferat ad aureũ vel
lus habendũ.

IN regno the
salie de p̃dictis pertinen
tijs romanie. cuiꝰ incole
mirmidones dicti sũt. q̃d nos hodie
vulgari denominatõne saloniciũ ap
pellamꝰ. regnabat tũc tp̃is rex q̃dam
iustus ⁊ nobilis nomine Peleus cũ
eius consorte thetide nuncupata. ex
quorum matrimonio pcessit vir ille
tã fortis tam animosus tã strennuꝰ
denoĩatus achilles. Hos mirmido-
nes illi qui dicere voluerũt magnaʒ
greciã id est Italiã in troianorum ex
cidiũ aduenisse a prusinos eẽ dixerũt

Gens quedã vicʒ que in regni sicilie
finibus habitabat constituta. Unde
puincia illa apprusium dicta est. et ci
uitas thetis q̃ in ipsa prouincia sita
est a predicta thetide nomẽ asserũt as
sumpsisse. Sed dicentes sic perhiben
tur errare. cũ mirmidones habitato
res thesalie nuncupentur. quoꝝ dñs
post obitũ regis pelei patris sui natꝰ
achilles in troiano bellõ mlta cuʒ eis
miracula bellicosa pegit Sicut d̃ eis
testatur Ouidiꝰ eorũ originem fabu
lose ↄmentans Dixit enĩ hos mirmi
dones ĩ. xiiij. methamorphoseos fu-
isse formicas. ad preces regis Thesa
lie dijs porrectas ĩ hoĩes transforma
tas dũ diebꝰ illis totum vulgꝰ regni
thesalie incũbente quadaʒ letifera in
firmitate finalit̃ decessisset solo illo re
ge supstite. Qui duʒ in quodam ne
more iuxta radices cuiusdã arboris
adhesisset inspectis ibidẽ innumerabi
liũ formicarũ discurrentibꝰ aciebus
in hoĩes redigi suppliciter postula
uit. Et in legenda beati Mathei apli
mirmidones habitatores eẽ thesalie.
in qua idẽ apostolus aliquãdiu mo
ram traxit aperte monstrat̃. Hũc
autem regem. Peleum describit hi-
storia quendã habuisse fratrem Eso
nem nomĩe sibi ex vtroqʒ parente cõ
iunctum ⁊ eo in etate maiorem Qui
dum lõgeue etatis senio grauaret̃ se-
ipsum vix regere poterat. Et ideo re-
gni thesalie gubernaculis inutil' ⁊ lõ-
ga senectute confractꝰ renunciauit et
cessit regni mod̃ramini Peleo fratri
suo. Post cuiꝰ Pelei regimen eson
legitur per tempa longa vixisse. ita vt
eo multa senectute defecto. eius oculi
caligarent. et eius vigor corporeꝰ pre
nimia tabesceret senectute. Quem
dixit idẽ p̃dictus Ouidiꝰ ĩ eodẽ libro

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-169/0004
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG